

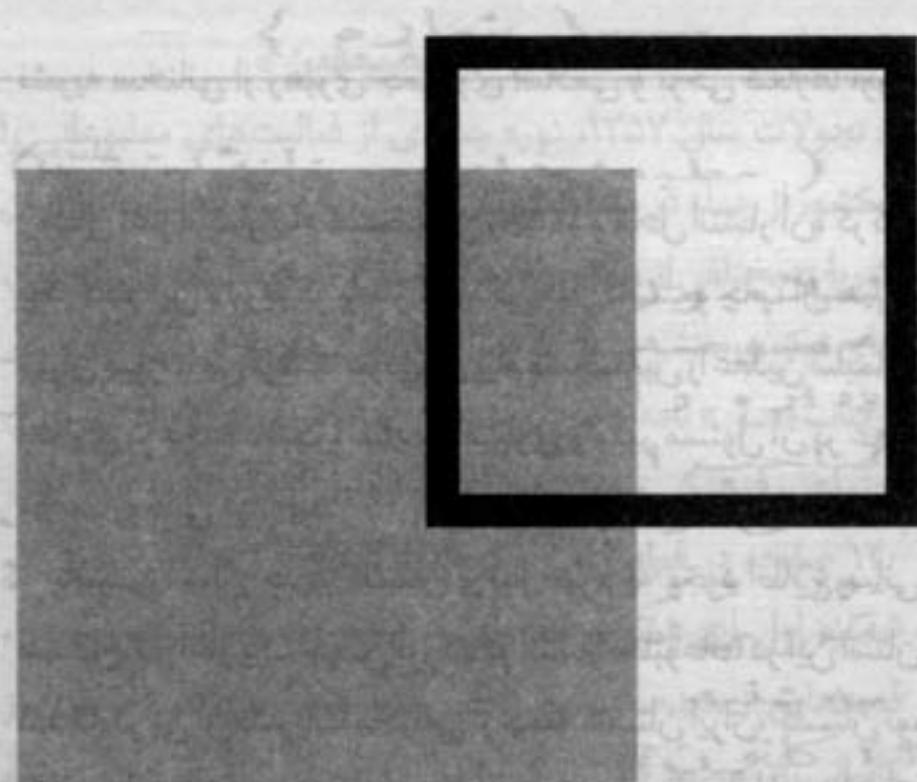
اختر؛ سروش آزادی

فاطمه ترکچی

دیگر ایرانیان روشنفکر در داخل و خارج از کشور برای اختر ارسال می شد.^۴

دیری نپایید که اختر محل توجه آزادی خواهان قرار گرفت و طبق گزارشی، این روزنامه در استانبول، تمامی شهرها و «ممالک عثمانی»، ایران، ترکستان، کابل، تاشکند، باکو، خیوه، بخارا، تمامی هندوستان، چین، پاریس، لندن، برلین، پترزبورگ، مسکو، تمامی قفقاز و... مشترکین بسیاری داشت.^۵ اختر در روسیه و قفقاز بازتاب بسیار جالبی داشت.^۶ «مردم عوام که روزنامه خواندن را کفر و گناه می دانستند،» سبب تعذیات حکومت استبدادی ناصرالدین شاه و اختناق ناشی از آن خواص را که به خواندن روزنامه مذکور اشتیاق داشتند «اختری مذهب» به عثمانی (استانبول) متواری یا تبعید شده بودند. این عده با گردهمایی و استفاده از آزادی و فضای سیاسی استانبول، اندیشه ها و عقاید نویافته خود را، که بی تاثیر از آن محیط نبود، در جهت حفظ منافع ملی و آگاه نمودن هموطنان خویش، در قالب روزنامه اختر به اطلاع عموم می رسانندند.

اختر ضمن بیان «حوادث گوناگون جهان، موضوعاتی چون سیاست و پولیک»، تجارت، علم و ادب و دیگر منافع عمومیه^۷ را مورد بررسی قرار می داد. و به طور کلی، ابتدا سرمهقاله، با موضوع آزادی خواهی و وطن دوستی، سپس اخبار سیاسی، بعد از آن متن تلگراف های خارجی که به استانبول می رسید یا از آنجا به ایران و سایر کشورها ارسال می شد، سپس اخبار مختلف دولت عثمانی (داخلی و خارجی) و در آخر بررسی نامه های ارسالی از ایران به اداره این روزنامه، که موضوع آنها اغلب مفهوم قانون، عدالت اجتماعی و تحولات قانونگرایی بود، به ترتیب در روزنامه درج می شدند.^۸

درآمد: اختر را می توان نخستین روزنامه ایرانی دانست که به سبک جدید در خارج از کشور چاپ و منتشر می شد. این روزنامه ظاهرآ به تشویق

و حمایت محسن خان معین‌الملک، سفير دولت ایران در عثمانی، و به مدیریت و سردبیری محمد طاهر تبریزی و نویسنده نجفعلی خان خوبی^۹ در استانبول تأسیس گردید.^{۱۰} نخستین شماره اختر روز پنجم شنبه ۱۶ ذیحجه ۱۲۹۲ (۱۳ زانویه ۱۸۷۶ م. منتشر شد و در واقع حاصل تلاش و همفکری روشنفکران و آزادی خواهانی بود که به سبب تعدیات حکومت استبدادی ناصرالدین شاه و اختناق ناشی از آن خواص را که به خواندن روزنامه مذکور اشتیاق داشتند «اختری مذهب» به عثمانی (استانبول) متواری یا تبعید شده بودند. این عده با گردهمایی و استفاده از آزادی و فضای سیاسی استانبول، اندیشه ها و عقاید نویافته خود را، که بی تاثیر از آن محیط نبود، در جهت حفظ منافع ملی و آگاه نمودن هموطنان خویش، در قالب روزنامه اختر به اطلاع عموم می رسانندند.

از این گروه کسانی چون میرزا حبیب اصفهانی (ادیب و نویسنده)، میرزا آقا خان کرمانی، شیخ احمد روحی، میرزا مهدی خان تبریزی، موسس روزنامه حکمت در قاهره، و میرزا علی محمد خان کاشانی، ناشر روزنامه های ثریا و پرورش در مصر. بامقالات پرشور خود با این روزنامه همکاری داشتند.^{۱۱} علاوه بر این، بنابه اعلام سردبیر روزنامه مبنی بر پذیرش «اوراق و نوشتجات سودمند» مقاله هایی نیز از سوی

است. نتیجه یاسا و شریعت‌ها، عدل و درستکاری است... عدل، [جور نکردن و اجرای امر] است [و حالتی است که در نقوص و عقول]، استقامت آن قایم باشد. عدل به معنی موازنه است. عدل برابر کردن چیزی با چیزی است و ... عدل به معنی مساوات است...»^{۱۲}

اختر عملاً مانند نیرویی هدایتگر، دولتمردان ایران را با مفهوم قانون و عدالت آشنا می کرد و آنها را در امر اداره صحیح کشور، که همانا در وجود قانون و عدالت اجتماعی نهفته است، رهنمون می شد.

اختر این نقش خود را با ترجمه و انتشار قانون اساسی تدوین شده مدحت پاشا (۱۲۹۳ق.) و نیز دستخط سلطان عثمانی مبنی بر پذیرفتن این قانون^۴ کامل کرد و خدمت بزرگی در حق رجال و روشنفکران ایران، که به دنبال اصلاحات و تغییر شرایط و اوضاع روز بودند، انجام داد.

در حقیقت روزنامه اختر با این حرکت، نیروها و اندیشه‌های مشروطه طلب و آزادی خواه داخل کشور را به تحرک واداشت. این عملکرد اختر حدود ۳۰ سال قبل از مشروطه ایران (۱۳۲۴ق.) انجام گرفت و از این جهت اهمیت بسیاری داشت. به دلیل استبداد فاصله از اخبار استقرار مشروطیت عثمانی در روزنامه‌های رسمی ایران هیچ سخنی به میان نیامد و مردم ایران از طریق اختر از این رویداد مهم تاریخ عثمانی مطلع شدند.

آخر، حکومت قانونی و عدالت اجتماعی

آخر اولین روزنامه‌ای بود که در مورد حکومت قانون صحبت کرد و اعتقاد داشت ابتدا باید سطح علمی و فرهنگی مردم را بالا برد تا «حق قانون را بدانند» و بعد قانون وضع کرد.^{۱۰} همچنین استقرار قانون را به وجود عدالت وابسته می‌دانست.^{۱۱} این روزنامه از نظام سیاسی و حکومت استبدادی قاجار انتقاد می‌کرد و در واقع وجود قانون را برای از بین بردن آن لازم و ضروری می‌شمرد. قانون و عدالت اجتماعی از مهم‌ترین مباحث روزنامه آخر بود. آن گونه که می‌نویسد:

«... حفظ قانون و تبعیت از احکام آن هم تکلیف افراد و آحاد است و هم وظیفه هیأت مجموعه آنها است و دولت و حکومتی که اساساً و در درجه اول واضح و موسس و یا حافظ و اجراکننده قوانین است، خود نیز زیادتر از همه قوانین را باید مقدس دانسته و تخلف از آن را جایز نداند. همچنین از ارکان سلطنت و حکومت گرفته تا به زارع و پیله ور بر سد، همه رعایت قانون را باید از وظایف اصلیه خود بدانند.

به علت این که حکم نتیجه قانون، که امن و امان و حفظ مال و جان
و ناموس است، به طور مساوات در حق همه آنها جاری است.»^{۱۰}
در یکی دیگر از شماره‌های اختر در باب عدالت و ارتباط آن با قانون،
امنیت و شریعت چنین نوشته شده است:
«عدل و راستی نگاه دارنده قانون‌ها است... جان قانون‌ها، عدالت

اجتماعی که به انقلاب مشروطیت منجر گردید برداشت و در ارتقای سطح آگاهی و بیداری افکار جامعه ایران دارای نقش و تأثیر بسیار مهمی گردید. بنابراین حکومت وقت از ورود آن به کشور ممانعت به عمل آورد.^{۱۵} نامه ناصرالدین شاه به امین‌السلطان گویای میزان اهمیت و تأثیر اختر در ایران است:

«جناب امین السلطان»

انشاء الله احوال شما خوب است، چه می کنید؟ باران که نمی گذارد شخص نفس بکشد. کی از منزل بیرون آمده [او] به حضور می رسید؟ [خبر] تازه‌ای باشد به عرض برسانید. این روزنامه اختر باز فضولی‌های زیادی می کند. نسخه آن را دیدم، حال می دهم بیاورند. ارتیکل‌های ۱۶ بدی نوشته شده است. ملاحظه می کنید این روزنامه این دفعه باید جداً قدغن سخت بشود که پستخانه قبول نکرده و نیاورند به ایران. حتی به چاپارهای انگلیس و روس و فرانسه هم قدغن بکنید که مِن بعد روزنامه اختر نیاورند به ایران. به امین الدوله دستخط نوشتیم، شما هم تأکید کنید که از این تاریخ دیگر روزنامه نیاورده منتشر نکنند. به سفر ام خودتان قدغن بکنید که چاپارهای آنها روزنامه اختر را قبول نکرده نیاورند البته.»^{۱۷}

^{۱۸} با وجود این، اختر «مخفیانه می‌رسید و توزیع می‌شد.»

نیود قانون، عدالت و آزادی، مهم‌ترین دلیل مهاجرت و پناهندگی ایرانیان به عثمانی بود و اختر نیز در این جهت می‌کوشید تا با حریبه فرهنگی. معنوی خویش به مبارزه سیاسی و اجتماعی با حکومت استبدادی قاجار بپردازد و از این طریق به منافع مادی و معنوی خود، یعنی جلب مشترکین بیشتر از میان آزادی خواهان و سرعت بخشیدن به حرکت‌های سیاسی. اجتماعی ایرانیان در رسیدن به دموکراسی و حکومت قانون، دست یابد.

آخر: سروش آزادی و استبداد ناصری

اختر با بیانی صریح از اشکالات و فساد موجود در دستگاه حکومت ایران انتقاد می کرد و برای جلب و تهییج افکار عمومی از مضمونین اسلامی و دینی استفاده می نمود و حکومت قانون را مغایر با احکام شرع اسلام نمی دانست. این انتقادات سیاسی در تنویر افکار مردم تاثیر بسزایی داشت و به همین دلیل اکثر نویسندهای و محققان تاریخ مشروطیت ایران، اختر را از عوامل موثر و مهم در بیداری ایرانیان معرفی می کنند. آزادی از شعارهای اصلی ~~ایران~~ روزنامه بود. لذا به یاری آزادی خواهان، انجمان‌ها و گروه‌های مخفی در شهرهای ایران شناخت و از این جهت گام بزرگی به سوی تجلی یک حرکت

ایران سرافت و ار این جهت کام بزرگی به سوی نجاتی یک حرمت

افراد مصلح و روشنفکر فراهم ساخت. اختر، غالب اخبار و تحولات خارج از مرزهای ایران را منعکس می‌کرد و با مقایسه شرایط عقب‌مانده حکومت ایران با دولتهای مترقی، انجام پاره‌ای از اصلاحات را توسط شاه و رجال سیاسی لازم و ضروری می‌دانست. بنابراین، می‌توان این سخن ملکم را که: «روزنامه اختر به دولت ایران بیشتر خدمت می‌کند تا هفتاد صدر اعظم»^{۱۰} تایید کرد و بر آن صحنه گذاشت.

و بالآخره اختر...

و بالآخره اختر پس از حدود ۲۲ سال^{۱۱} انجام خدمات ارزشمند فرهنگی اجتماعی در سال ۱۳۱۴ق. / حدود ۱۸۹۵ یا ۱۸۹۶م.^{۱۲} توسط دولت عثمانی توقيف شد^{۱۳} و برای همیشه غروب کرد.

این روزنامه، همزمان با عصر تنظیمات و اجرای اصلاحات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی ناشی از آن در عثمانی و برقراری قانون در آن منطقه تأسیس شد. به همین سبب می‌توان بازتاب آن وقایع را در اختر به وضوح مشاهده کرد. دوران پر تب و تاب اصلاحات در عثمانی و اخبار داخلی و خارجی آن در روزنامه باعث شد تا بیداردلان و آگاهان و نواندیشان ایرانی در مقام مقایسه برآیند و اوضاع اسفناک ایران را با آن کشور بسنجند. درک کامل از تحولات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی دولتمردان آگاه ایران، بدون مطالعه روزنامه اختر هرگز نمی‌توانست نتیجه‌بخش باشد. این روزنامه با توصیف مظاهر جدید تمدن غرب و حقوق سیاسی اجتماعی موجود در کشورهای اروپایی، تحولی اساسی در طرز تفکر و اندیشه ایرانیان به وجود آورد و زمینه را جهت ظهور

پی‌نوشت‌ها:

۱. نام نجفی خان خویی در بعضی منابع «نجفقلی خان خویی» ذکر شده است. اما به دلیل دسترسی و استناد خان‌ملک ساسانی به استاد سفارت ایران در استانبول، نوشت‌های وی در این زمینه نسبت به دیگر منابع معتبر تر به نظر می‌رسد. (برای نمونه و اطلاع بیشتر رجوع کنید به: یحیی‌آرین پور، از صباحات نیما، ج ۱، (تهران: کتاب‌های جی، ۱۳۵۷)، ج پنجم، ص ۲۵۰).
۲. احمد خان ملک ساسانی، یادبودهای سفارت استانبول، (تهران: پایکش، ۱۳۵۴)، ج دوم، ص ۲۰۵.
۳. ادوارد گرانویل براؤن، تاریخ مطبوعات و ادبیات ایران در دوره مشروطیت، ج ۲، ترجمه محمد عباسی، (تهران: کانون معرفت، ۱۳۳۷)، صص ۱۴۶ و ۱۴۷، همچنین برای اطلاع بیشتر رجوع کنید به: یحیی‌دولت‌آبادی، حیات یحیی، ج ۱، (تهران: عطار و فردوس، ۱۳۷۶)، ج ۲، صص ۱۰۵ و ۱۰۶. و نیز: محمد‌امین ریاحی، زبان و ادب فارسی در قلمرو عثمانی، (تهران: پازنگ، ۱۳۶۹)، صص ۲۲۴ و ۲۵۳.
۴. روزنامه اختر، سال پنجم، ش ۲، ص ۱۳۰، صفر ۱۲۹۶ق. (لازم به توضیح است که این مطلب از این شماره به بعد، ذیل نام اختر در اولین صفحه‌ی روزنامه درج شده است).
۵. روزنامه اختر، سال پنجم، ش ۴، ص ۲۷، ۱۲۹۶، شوال ۱۳۰۲ق.
۶. در سال ۱۲۹۴ق. روسیه از سویی با عثمانی در جنگ بود و از سوی دیگر بایران در حال مذاکرات مسالمت‌آمیز! (کویا این امر در مقاله ضد روسی میرزا نجفی خان نیز تجلی یافت و مذاکرات ایران و روسیه را بر هم زد. بنابراین دیدگاه اکثریت مردم روسیه و قفقاز با ختر موافق نبود. گواین که نویسنده مقاله از خدمات دولتی (سرکتسول و نایب اول و ترجمان سفارت ایران) برکنار شد و از انتشار جریده شماره ۶ روز شنبه ۲۶ شوال ۱۲۹۴ روزنامه اختر در هیچ کتابخانه و مرجعی موجود نمی‌باشد. (خان ملک ساسانی، پیشین، صص ۲۰۶ و ۲۰۷).)
۷. براؤن، پیشین، ص ۱۴۶.
۸. این مطلب ذیل نامه روزنامه و در اولین صفحه‌ی تمام شماره‌های آن آمده است.
۹. بیان این ترتیبه کلی است چرا که در بعضی از شماره‌ها مطالب به گونه‌ای دیگر درج شده‌اند. لذا نظر نگارنده به کلیت شماره‌های روزنامه در ۲۲ سال انتشار آن بوده است.
۱۰. روزنامه اختر، سال دوازدهم، ش ۲۴، ۱۲۹۳، ص ۲۴، ۱۲۰۳ق.
۱۱. همان، سال دوم، ش ۱۹، ۱۲۹۳، ص ۱۴۰، ۱ محرم ۱۲۹۳ق.
۱۲. همان، سال دوم، ش ۲۴، ۱۲۹۳، ص ۲۰، ۱ صفر ۱۲۹۳ق.
۱۳. همان، سال دوم، ش ۱۹، ۱۲۹۳، ص ۱۴۰، ۱ محرم ۱۲۹۳ق.
۱۴. همان، سال سوم، ش ۱، ۱۲۹۴، ص ۲۰۲، ۱ محرم ۱۲۹۴ق.
۱۵. دولت‌آبادی، پیشین، ج ۱، ص ۱۰۴.
۱۶. مقالات.
۱۷. (۱. ل. رایینو، روزنامه‌های ایران (از آغاز تا سال ۱۳۲۹ق.). ترجمه و تدوین جعفر خمامی زاده، (تهران: اطلاعات، ۱۳۸۰)، ج دوم، ص ۵۱. ۲. فریدون آدمیت، اندیشه‌های میرزا آقا خان کرمانی، (تهران: پیام، ۱۳۵۷)، ج دوم، ص ۲۳).
۱۸. روزنامه قانون، سال اول، ش ۳، ۱۲۹۳، ص ۲۵، ۱۲۰۷ق.
۱۹. اختر در این مدت یک بار به طور موقت از تاریخ ۱۸ ربیع الاول تا ۲۵ ذی‌حجه سال ۱۲۹۳ق. ظاهرآ به دلیل کمبود بودجه تعطیل شد. (خان ملک ساسانی، پیشین، صص ۲۰۵ و ۲۰۶).
۲۰. براؤن، پیشین، ج ۲، ص ۱۹۶.
۲۱. محمد صدر هاشمی، تاریخ جراید و مجلات ایران، ج ۱، (اصفهان: کمال، ۱۳۶۳)، ج دوم، ص ۶۳.